

Nepal-spejdere er et

Askov-pigen Anne Skovsby Toft fortæller om sine 10 måneder i det asiatiske land, der efter åbningen mod omverdenen plages af forurening og hører til verdens fattigste.

- De nepalesiske spejdere har ikke behov for vandreture og løb i naturen, for mange af dem skal hver dag gå to timer for at komme i skole - altså to timer hver vej. Så i stedet for det, der er en del af en dansk spejders aktivitet, laver nepaleserne i stedet socialt hjælpearbejde i et meget stort omfang.

Den fortæller den 27-årige Askov-pige, ingeniørstuderende Anne Skovsby Toft, der netop har haft den mest specielle oplevelse i sine foreløbige 17 år som medlem af Det Danske Spejderkorps. I 10 måneder har hun været udsendt til Nepal af spejderkorpsset og Dansk Ungdoms Fællesråd, og her fortæller hun om baggrunden og om oplevelserne i det asiatiske land:

- Kravet til den person, der skulle af sted, var organisationserfaring, international spejdererfaring, engelsk kundskaber, og så skulle man selvfølgelig kunne holde til at bo hjemmefra i så lang tid. Og jeg søgte på baggrund af mine mange år som spejder og på baggrund af, at jeg har været et år i huset i Canada.

- Jeg har officielt haft betegnelsen U-leder gennem de 10 måneder, hvor Uet står for udvikling, udveksling og ungdom, og det hele har været en del af et udvekslingsprogram, hvor der forinden

- Jeg fik en sari med hjem fra Nepal, hvor det er kvindernes beklædning. Men det lykkedes mig at forklare dem, at den ikke var praktisk, når man som jeg skulle cykle rundt, fortæller Anne Skovsby Toft. (Foto: Ludvig Dittmann).

havde været en nepaleser i Danmark i et år.

- I Nepal boede jeg sammen med en lille dansk familie, og jeg har også haft kontakt med andre danskere under opholdet. Vi var i alt otte danskere udsendt af forskellige organisationer, og det pudsig var, at der var en anden Askov-boer blandt dem, nemlig Asbjørn Nielsen udsendt af Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger.

- Jeg har brugt sprogene dansk, engelsk og nepali. I mit område var der mange, der kunne tale engelsk, men det var et indisk-præget engelsk. Jeg havde kontor hos de nepalesiske spejders hovedorganisation, og målet

med andres og min udstationering var at gøre nepaleserne bedre til at klare tingene selv, og hjælpen var altså på et andet niveau, end hvis man havde valgt at sende en Danida-ekspert af sted. Det her var baseret på at lade nepaleserne selv komme ind i arbejdet i det tempo, de formåede.

- Selvfølgelig omfatter deres spejderarbejde også traditionelle aktiviteter, men hovedvægten ligger på service og socialt arbejde samt samaritertjeneste. De er involveret i et træplantningsprojekt, hvor et større areal er plantet til for at sikre det mod jordskred i regntiden. Jordskred i forbindelse med mosunen ko-

ster hvert år mange ødelagte huse.

Drikkevand

- Et andet projekt, som jeg var involveret i, var at skaffe dem rent drikkevand. I det projekt er filosofien, at vi gerne vil hjælpe dem med pumper til brøndene, men de skal selv yde et eller andet for at have et personligt forhold og dermed ansvar for brønden. De kunne bidrage med et lille penge-beløb, de kunne lægge arbejdskraft til eller komme med murstenene til brønden.

- Pumpen til en brønd koster 1000 kroner, men ved at engagere nepaleserne direkte fik vi de penge, der normalt skulle give én brønd, til at række til fem brønde.

- Alle penge, som nepaleserne har at arbejde med, kommer fra Spejderhjælpen, og det er altså midler, som bl.a. danske piger og drenge er med til at skaffe ved at arbejde en dag for andre. Til gengæld for disse penge forlangte vi at få rapporter om og regnskaber over deres projekter, og det har de ikke kunnet forstå, så det har bl.a. været min opgave at forklare dem, hvorfor, så i en periode var jeg i deres ledertræningsafdeling.

- Jeg fik forståelse for deres forhold, men de fik til gengæld forståelse for kravene til dem. En nepaleser er høflig og giver altid et positivt svar, selv om det måske ikke er rigtigt. Det ligger i deres livsfilosofi, at de ikke vil gøre andre kede af det. Det var helt klart en fordel for mig, at jeg var der så længe, så jeg rigtigt kunne lære dem at kende.

Andre opgaver

Et af ønskerne i Nepal går på at få gang i træning i bambusarbejde for at gøre folk faglærte, men nepaleser-spejderne klarer også andre opgaver. De trækker el-ledninger i husene for folk, de arbejder også i dambrug, de driver blindeskole, de har skole for psykisk handicappede, og de laver sykurser.

- Deres store problem er,

socialt hjælpekorps

at de ingen penge har. Alt hvad de laver, er baseret på international hjælp, for Nepal er et af verdens fire fattigste lande. Landet har op mod 20 millioner indbyggere, men det er et meget lille område, der er beboeligt i dalen mellem bjergene, og tilvæksten er meget stor, så det kniber med både mad og plads. Landet er i klemme mellem Kina og Indien, og alle forsyninger går via Indien, der egenrådigt fastsætter tolden på varerne til Nepal og lukker for forsyninger til det lille land, hvis der er utilfredshed i Indien med et eller andet i Nepals politik.

Ungt demokrati

Anne Skovsby Toft fortæller videre: - Nepal var et fuldstændig lukket land indtil 1950, og det er et ungt demokrati, da det kun er fire år siden, at kongen lod magten

overgå til folket. Og nepaleserne forstår ikke, at der ikke er sket flere forandringer på de fire år. Jeg kunne så fortælle dem, at demokratiseringsprocessen tog 200 år i Danmark.

- Tidligere var kongen også den øverste chef for spejderne. Nu er det undervisningsministeren, der udpeger personer til de øverste spejderposter, og det er ensbetydende med, at alle spejderledere er lærere. Der er simpelthen gået fagforenings- og partipolitik i spejderarbejdet, og det er noget værre skidt.

Lærte meget

- Rent menneskeligt har jeg lært utrolig meget - både om mennesker og kultur i et land, der er så forurenat af ikke mindst bilos, at man skal gå med maske for ansigtet i Kat-

mandu. Jeg har lært at være tålmodig - og jeg har lært, at ingenting er givet. Det at gå hen og åbne for vandhanen er en selvfølge herhjemme, men sådan er det altså ikke alle steder.

- Jeg har også fået en skarp holdning til u-lands-hjælp. Nepaleserne har ikke mange penge at gøre godt med, men er plaget af bilerne, og nogle steder kan de også se satellit-tv. De kan med andre ord se, hvor rosenrødt det er andre steder, og vi har også meget godt at kunne give dem. Men der er altså også dårlige ting imellem. Jeg mener ikke, at de skal leve isoleret fra omverdenen, men Nepal skal ikke udvikles for enhver pris, og det er altså ikke godt, når en landarbejder bruger en fjerdedel af sin månedsløn på en flaske cola. Det så han i det fjensyn, han gik forbi, så det skulle han også

prøve. Men det betyder så, at der ikke er penge nok til at købe ris til familien for.

- De skal med andre ord have tid til at følge med, og det er vigtigt, at de får en uddannelse først. Sådan som udviklingen er i dag, mister de totalt deres identitet, siger den 27-årige Askov-pige, der efter ferien starter på sidste år af sin maskiningeniør-uddannelse i Helsingør.

Men inden skal hun med på det Danske Spejderkorps gigantlejr Blå Sommer i Stevninghus i Sønderjylland, og her bliver der en nepalesisk landsby. Samtlige deltagere fra de industrialiserede lande har betalt et ekstra lejrbidrag på 25 kroner, så spejdere fra en række u-lande har kunnet inviteres med. Og på den måde er 12 nepalesere med på lejren, hvor Anne Skovsby Toft er deres kontaktperson.

pew

En måtte på jorden er møblelementet i disse nepaleseres undervisningslokale, og netop undervisning er måske det allerstørste behov i det fattige land.